

да се стѣсняватъ и прѣдѣли-тѣ на бѣлгарска-та дѣржава. — Каломанъ 1-й наслѣдилъ баща си царя Иванъ Асѣнъ 2-й.

Въ 1245 год. папа Инокентий 3-й писалъ царю Каломану, та го молилъ да се сѣдини съ Римска-та Черкова, ала Каломанъ му не отговорилъ. Въ 1291 г. папа Никола 4-й писалъ на бѣлгарския царъ Георги Тертеръ и на тогавашния тѣрновски патриархъ Якимъ 3-й, та и тѣхъ молилъ и увѣщавалъ да се сѣдинятъ съ Римска-та Черкова, ала и това папско опитване не успѣло. Прѣзъ втора-та половина на 14-я вѣкъ е ставало насилственно покатоличване на бѣлгаре-тѣ въ видинска-та областъ, ала пакъ не се е сполучило, и то ето какъ: прѣзъ 1353 год. умрѣлъ бѣлгарския царъ Иванъ Александръ, който още додето билъ живъ раздѣлилъ бѣлгарско-то царство между синове-тѣ си. По-голѣма-та частъ отъ Бѣлгария останала подъ власть-та на Иванъ Шишманъ, който ималъ столица-та си въ Тѣрново; край-дунавски-тѣ области останале подъ власть-та на Иванъ Страшимиръ, който ималъ сѣдалище-то си въ Видинъ; преславска-та областъ и бѣлгарски-тѣ владѣния въ Тракия останале на Иванъ Асѣнъ, който сѣдѣлъ въ Преславъ. Споменува се и за четвърти самовластенъ управителъ въ Бѣлгария, болеринъ-тѣ Добричъ, или Добротичъ, отъ когото се е нарѣкла сегашна Добруджа; той управлявалъ земи-тѣ по край Черно-Море. Тия царйове-управители не живѣле сговорно помеждуси, та и за това не могле да се опѣлчатъ противъ общия неприятелъ. Добричъ дори подчинилъ на цариградския патриархъ и духовенство-то въ владѣния-та си. Откакъ превзелъ много грѣцки градове въ Тракия, турскии султанъ Мурадъ 1-й прѣзъ 1363 год. нападналъ и на бѣлгарски-тѣ области, та царъ Иванъ Шишманъ му излѣзълъ на срѣща, ала Мурадъ разбилъ войски-тѣ му и превзелъ всички-тѣ бѣлгарски владѣния въ Тракия до Стара-Планина. Слѣдъ тая побѣда, царъ Иванъ Шишманъ се принудилъ да се помири съ турци-тѣ, станалъ имъ сѣжъжникъ и дѣщеря си Мария оженилъ за султана Мурадъ. Подиръ една година, маджарскии кралъ Лудовикъ нападналъ на Страшимирова-та областъ и превзелъ я заедно съ Видинъ. Страшимиръ билъ заробенъ заедно съ челедъ-та му и затвориле го въ тѣмница у Маджарско, а на мѣстото му въ Видинъ, Лудовикъ поставилъ за управителъ единъ свой човѣкъ, нѣкой-си Дионисий. Като счи-